Contributed by David Dessers
vrijdag, 25 mei 2007 - Last Updated zaterdag, 09 juni 2007

"Flexibiliteit is als een rekkertje. Je kunt er hard aan trekken, maar op zeker moment breekt het. Dat is nu aan het gebeuren." We spraken met syndicaal secretaris Albert Vanden Eynde over de poststaking van vandaag.

Waarom gaan jullie eigenlijk in staking?

Vanden Eynde: "De mensen zijn de besparingen, die nu al jarenlang aanslepen, beu. Er wordt aanhoudend bespaard op het personeel en dan vooral op het lagere personeel. Aan de één kant worden er diensten afgeschaft, aan de andere kant moeten onze mensen steeds harder werken. Vroeger had een postbode een sociaal beroep en was er tijd om eens een praatje te slaan met de mensen. Nu wordt alles tot op de seconde uitgerekend en worden de mensen overladen. Het systeem van de Georoutes rekent uit welke toer je precies moet doen. In theorie mag dat dan wel kloppen, in de praktijk pakt het vaak anders uit en krijgen de mensen hun werk niet gedaan. Dat zorgt er ondermeer voor dat heel wat postbodes afhaken. Fysisch en psychisch kunnen ze het hoge ritme niet langer aan. Vooral oudere postbodes kampen met die problemen. Heel wat van die mensen zien zich verplicht om deeltijds te gaan werken en regelmatig sukkelen er mensen in de psychiatrie. Het doet iets met je, als je na 25 of 30 jaar plots moet vaststellen dat je het beroep dat je heel je leven gedaan hebt, niet meer aankunt. Flexibiliteit is als een rekker, je kunt er hard aan trekken maar op zeker moment breekt het. Dat is momenteel aan het gebeuren. Vandaar dat de actiebereidheid zo groot is. Er is een enorm tekort aan personeel en het personeel dat erbij komt krijgt geen vast statuut meer. De meeste mensen worden aangeworven in contracten van maximaal 18 maanden en heel wat jonge mensen worden tewerkgesteld via interimkantoren."

Jullie vrezen ook dat de dienstverlening daarmee in het gevaar komt?

Vanden Eynde: Inderdaad. Er werden al heel wat kleinere postkantoren gesloten, wat hoe dan ook de dienstverlening vermindert. Maar als mensen steevast overwerkt raken of als je mensen geen goede contracten bezorgt, dan zal dat de dienstverlening ook niet ten goede komen. Dat is een groot probleem, want intussen wordt onze sector geliberaliseerd en is het net heel erg belangrijk dat de Post sterk staat. Het stoort ons ook dat er bij de Post steeds maar hogere kaders bijkomen, mensen die in de torens in Brussel werken. Zij werken daar via SD-Worx aan heel andere loonvoorwaarden. Het gaat echt om exuberante lonen. Kijk naar de gedelegeerd bestuurder Johny Thijs. Hij heeft zichzelf net een loonsverhoging van 100.000 euro per jaar toegekend. Enkel met die loonsverhoging kan je hier vijf nieuwe postbodes tewerk stellen.

Wie is de hoofdverantwoordelijke voor de problemen bij De Post?

Vanden Eynde: De hoofdverantwoordelijke is de Raad van Bestuur van de Post. De staatssecretaris heeft niet veel te zeggen aan de Post. Johny Thijs was vroeger de tweede man van Interbrew en het is Rik Daems die hem aangeworven heeft bij de Post. Thijs heeft geen idee van wat er op de werkvloer leeft. Als hij één maand zou meedraaien met onze postbodes zou hij onmiddellijk begrijpen wat het probleem is.